

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 30. marts 2007 af Østre Landsrets 14. afdeling
(landsdommerne B. O. Jespersen, Rosenløv og Jakob Karlsen (kst.)).

14. afd. nr. B-3783-05:

C [REDACTED]

(advokat Rasmus Larsen, besk.)

mod

Patientskadeankenævnet

(Kammeradvokaten v/advokat Mette Brøgger Echwald Sevel)

Under denne sag, der er anlagt den 6. december 2005, har sagsøgeren, C [REDACTED], nedlagt påstand om, at sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpligtes at anerkende, at C [REDACTED] har pådraget sig en patientskade i venstre hånd omfattet af lov om patientforsikring.

Patientskadeankenævnet har nedlagt påstand om frifindelse.

C [REDACTED] har fri proces.

Sagen drejer sig om, hvorvidt den skade i venstre hånd, som C [REDACTED] pådrog sig i august 1999 under indlæggelse på K [REDACTED] Amtssygehus [REDACTED] i forbindelse med

behandling for akut svangerskabsforgiftning er omfattet af patientforsikringslovens § 2, stk. 2, nr. 4.

Sagsfremstilling.

Den 18. juni 2001 indsendte Amtssygehuset [redacted] til Patientforsikringen anmeldelse efter lov om patientforsikring vedrørende C [redacted]. Til brug for Patientforsikringens behandling af anmeldelsen afgav overlæge O [redacted] en erklæring af 11. august 2001, hvoraf fremgår blandt andet:

”...

Aktuelle:

D. 31. august 1999 akut indlagt gyn.obs. afd., KAS G [redacted] hvor hun udvikler fulminant svangerskabsforgiftning. Får foretaget akut kejsersnit og det er her nødvendigt både af hensyn til behandling af svangerskabsforgiftningen og bedøvelse til kejsersnittet at skaffe sig hurtig i.v. adgang samt at anlægge arteriekanylen til kontinuerlig BT-registrering.

Arteriekanylen bliver anlagt i a. radialis på ve. side. Der beskrives i papirerne ikke besvær med anlæggelse af arteriekanylen.

- I efterforløbet er hun fortsat kredsløbsstabil og opholder sig på intensiv afd. indtil den 02.09. Herefter ukompliceret forløb og pt. kan udskrives til hjemmet. Hun anfører, at hun første gang registrerede nuværende tilstand umiddelbart efter hjemkomsten, da hun skulle bære på sit barn og hun anfører, at hun lige siden da har lidt af ulidelige smerter lokaliseret til ve. håndledsregion, fuldstændig upåvirkelige af fys. behandling samt blokadebehandlinger. Det har ved alle relevante undersøgelser ikke været muligt at registrere noget objektivt abnormt.

Klager:

1. Konstante smerter sv. til ve. håndledsregion, strikte lokaliseret til tommelfingersiden, men med udbredning op i underarmen.
2. Funktionsnedsættelse i ve. hånd, idet enhver form for belastning accentuerer hendes smerter.

Færdigheder:

Pt. er selvhjulpne, men som anført med udtalt funktionsnedsættelse i ve. hånd for stort set alle bevægelsesmodaliteter.

Hun kan lige klare madlavning og lettere rengøring i hjemmet, men derudover intet.

Arbejdsforhold:

- Udlært som damefrisør i Ghana. Ville godt have fortsat med dette i Danmark, men da hun kun er vant til at have med negroid hår at gøre, kunne hun slet ikke finde ud af at behandle vesteuropæisk hår.

Har derefter forsøgt sig med rengøringsarbejde, også efter tilskadekomsten, men har måttet opgive dette.

...

Resumé og konklusion:

Den nu 39-årige, C [redacted] pådrager sig for 2 år siden en livstruende svangerskabsforgiftning, for hvilket hun får institueret en hyperakut her-og-nu behandling, der tager sigte på at redde livet for både pt. og barn.

Herunder anlægges bl.a. en kanyle i ve. a. radialis med henblik på kontinuerlig BR-monitorering.

Det er ikke utænkeligt, at man herunder har ramt processus styloideus radii og i hvert fald har pt. fuldstændig uændret siden da lidt af lokale smerter her.

Der er ingen tegn til læsion af hverken a. radialis eller nervøse strukturer.

Tilstanden er medicinsk stationær og pt. må under de givne forhold anses for at være behandlet efter bedste specialiststandard.”

Den 21. september 2001 nægtede Patientforsikringen at yde C [redacted] erstatning efter § 2, stk. 1, nr. 1-4 i lov om patientforsikring. Af begrundelsen for afgørelsen fremgik blandt andet:

”...

Ifølge PFL § 2, stk. 1, nr. 4, kan der også ydes erstatning, hvis en skade er meget sjælden og mere omfattende, end hvad patienten med rimelighed må tåle set i forhold til alvorligheden af den sygdom, som behandles. Det vil sige, at patienten ved behandling af en alvorlig sygdom må acceptere større skader end ved mindre alvorlige sygdomme.

Patientforsikringen har fundet, at C [redacted] mulige nerveskade med smerter i venstre håndled og funktionsnedsættelse af venstre hånd ikke er tilstrækkelig alvorlig set i forhold til den grundlidelse, som C [redacted] blev behandlet for.

Der er i den forbindelse lagt vægt på, at C [redacted] blev indlagt med en livstruende svangerskabsforgiftning, og at der blev institueret en akut behandling, der tog sigte på at redde livet for både C [redacted] og hendes barn. I forbindelse med behandlingen blev der blandt andet anlagt arteriekanyle på venstre håndryg.

Der er desuden lagt vægt på, at der ved den objektive undersøgelse foretaget af speciallæge C [redacted] findes normal muskelrelief i venstre hånd og ingen føleforstyrrelser svarende til hånd eller fingre, dog massiv trykømheds svarende til den nederste del af radiusknoglen. Der blev endvidere fundet diffus nedsat kraftudfoldelse over håndled og alle fingerled, men ingen tegn til læsion af nerver.

Patientforsikringen har således fundet, at alvorlighedskriteriet ikke kan anses for at være opfyldt, hvorfor C [redacted] ikke er berettiget til erstatning efter lov om patientforsikring.

...”

C [REDACTED] klagede til Patientskadeankenævnet over afgørelsen, og i forbindelse med at Patientforsikringen blev anmodet om en udtalelse i sagen, traf Patientforsikringen en afgørelse af 27. november 2001, hvori det som begrundelse for afgørelsen er anført:

"Ifølge PFL § 2, stk. 1, nr. 4, kan der ydes erstatning, hvis der ved undersøgelse eller behandling indtræder infektion eller andre komplikationer, som medfører skade, der er mere omfattende end, hvad patienten med rimelig må tåle.

Der skal herved tages hensyn til skadens alvor, patientens grundsygdom og helbredstilstand i øvrigt, samt til skadens sjældenhed og mulighederne for at tage risikoen for dens indtræden i betragtning.

Denne regel betyder, at der kun ydes erstatning for skade som følge af behandlingen, hvis skaden er meget sjælden og meget alvorlig set i forhold til patientens grundsygdom.

Patientforsikringen har ved sin afgørelse lagt vægt på, at det fremgår af oplysningerne i sagen, at C [REDACTED] har stærke smerter svarende til håndleddet, hvilket har hindret hende i at genoptage sit arbejde som frisør samt hæmmet hende i at udføre husligt arbejde.

Patientforsikringen har desuden lagt vægt på, at anlæggelse af arteriekanyler bliver foretaget i mange forskellige sammenhænge, og at der således er tale om en almindelig og for det meste helt ukompliceret behandling.

Patientforsikringen har herefter fundet, at der i nærværende sag skal ses bort fra det forhold, at der var tale om en alvorlig grundsygdom, idet den indtrådte skade i dette tilfælde er uden direkte sammenhæng med patientens grundsygdom.

Patientforsikringen har således fundet, at C [REDACTED] nerveskade i forbindelse med anlæggelse af arteriekanyler i venstre håndled er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 4, idet såvel sjældenheds- som alvorlighedskriteriet i loven må anses for at være opfyldt."

Efterfølgende afgjorde Patientforsikringen den 31. januar 2002, at C [REDACTED] i henhold til § 5, stk. 1, i lov om patientforsikring var berettiget til 36.840,40 kr. for henholdsvis godtgørelse for svie og smerte, varigt mén samt erstatning for udgifter til fysioterapi, transport og teleservice. Méngraden blev fastsat til 5%. Spørgsmålet om erstatning for tab af erhvervsevne blev udskudt til senere behandling. Den 28. september 2004 fandt Patientforsikringen, at C [REDACTED] ikke var berettiget til yderligere godtgørelse og erstatning efter lov om patientforsikring.

Den 15. juni 2005 traf Patientskadeankenævnet følgende afgørelse:

"Patientforsikringens afgørelse af 28. september 2004 ændres, således at C [redacted] ikke anses for at være påført en efter patientforsikringsloven erstatningsberettigende skade, og Patientforsikringens afgørelser af 27. november 2001 og 31. januar 2002 ophæves som følge heraf.

Denne afgørelse kan indbringes for landsretten, inden seks måneder efter at afgørelsen er meddelt. Landsretten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Begrundelse for afgørelsen:

Indledningsvis skal Patientskadeankenævnet bemærke, at Højesteret ved dom af 10. februar 2005 (sag 46/2004) har fastslået, at nævnet er berettiget til at træffe en materielt set rigtig afgørelse, selvom en tidligere afgørelse om ansvarsgrundlag i sagen ikke er påklaget af parterne.

I henhold til lov om patientforsikring § 2, stk. 1, nr. 1, kan erstatning ydes, hvis en erfaren specialist på det pågældende område under de i øvrigt givne forhold ville have handlet anderledes, hvorved skaden med overvejende sandsynlighed ville være undgået.

Patientskadeankenævnet finder, at en erfaren specialist på det pågældende område under de i øvrigt givne forhold ikke ville have handlet anderledes, end man gjorde ved behandlingen på K [redacted] Amtssygehus [redacted]

Nævnet har herved lagt vægt på, at behandlingen den 31. august 1999 blev foretaget på korrekt indikation og i overensstemmelse med anerkendte retningslinjer. Ved vurderingen heraf er der lagt vægt på, at man reagerede relevant på C [redacted] symptomer i form af anlæggelse af drop med saltvand og udtagning af blodprøver. Endvidere anlagde man yderligere en venflon på grund af hendes tiltagende kritiske tilstand i form af kramper, bevidsthedstab og udsættende respiration. Endelig er der lagt vægt på, at man herefter forløste C [redacted] barn ved akut kejsersnit. Der er ikke i det foreliggende journalmateriale beskrevet vanskeligheder ved anlæggelse af drop eller arteriekanyler. Det postoperative forløb, der blev foretaget af anæstesiafdelingen, giver ikke anledning til bemærkninger fra nævnets side.

I henhold til patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 4, kan der ydes erstatning, hvis der som følge af undersøgelse eller behandling indtræder skade i form af komplikationer, der er mere omfattende, end hvad patienten med rimelighed må tåle. Der skal herved tages hensyn dels til skadens alvor set i forhold til patientens sygdom og helbredstilstand i øvrigt, samt til skadens sjældenhed og mulighederne for at tage risikoen for dens indtræden i betragtning. Det drejer sig især om sjældne og meget belastende komplikationer i forhold til sygdommen og dens behandling.

Patientskadeankenævnet finder, at C [redacted] angivelige komplikationer i form af nervedpåvirkning af venstre hånd, er sjælden i patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 4's forstand.

I det omfang, der med overvejende sandsynlighed måtte være årsagssammenhæng mellem Deres klients begrænsede varige gener, der efter Patientforsikringens vurdering ved afgørelse af 31. januar 2002 er vurderet til en méngrad på 5 %, og behandlingen i form af anlæggelse af drop og arteriekanyler, finder nævnet midlertid, at komplikationen ikke er tilstrækkelig alvorlig til at udløse erstatning. Der er herved

lagt vægt på alvorligheden af C [redacted] grundsygdom i form af præeklamsi, hvorfor det var helt nødvendigt med akut behandling, herunder anlæggelse af drop og arteriekanyler. Det skal bemærkes, at svangerskabsforgiftningen var livstruende for såvel moder som barn, hvorfor akut behandling var absolut påkrævet. Alvorligheds-kriteriet er derfor ikke opfyldt.

Nævnet finder på ovennævnte baggrund, at C [redacted] komplikation ikke er omfattet af lov om patientforsikring, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 4. Den foreliggende Højesteretspraksis om skader uden specifik sammenhæng med behandlingen af grundlidelsen kan ikke føre til et andet resultat. For en nærmere gennemgang heraf henvises der til nævnets årsberetning for 2003, p. 91 ff., som kan læses på www.psan.dk.

Da der således ikke er et ansvarsgrundlag efter lov om patientforsikring, finder nævnet, at C [redacted] ikke er berettiget til erstatning eller godtgørelse."

Retslægerådet har den 20. september besvaret spørgsmål fra sagens parter. Af svarene fremgår blandt andet:

"...

Spørgsmål 1:

Hvad fejlede C [redacted] før fødslen den 31. august 1999?

Sagsøgeren har i en tidligere graviditet født for tidligt (efter 6 måneder) og havde efterfølgende partiel mola (partiel drueklase graviditet). Disse tilstande har ikke betydning for de aktuelle symptomer. Der er ingen oplysninger, der tyder på andre lidelser og specielt ikke på lidelser i håndområdet.

Spørgsmål 2:

Hvorledes var C [redacted] generelle helbredstilstand før fødslen den 31. august 1999?

Bortset fra graviditetsproblemer er der ikke lægelige oplysninger om helbredsproblemer.

Spørgsmål 3:

Hvorledes var C [redacted] helbredsprognose, såfremt der ikke var foretaget kejsersnit og anlagt drop?

Spørgsmålet er hypotetisk, og Retslægerådet udtaler sig ikke om prognoser.

Spørgsmål 4:

Hvilke risici for alvorlige komplikationer er forbundet med foretagelse af kejsersnit og anlæggelse af drop?

Spørgsmålet er af lærebogskaraktér og lader sig ikke besvare uden en præcisering.

Spørgsmål 5:

Hvor hyppigt/sjældent ses de klager, som C [redacted] har beskrevet i venstre overekstremitet, efter anlæggelse af drop?

Hvis spørgsmålet går på hyppigheden af udvikling af De Quervaius sygdom, som er en lidelse i seneskeden på tommelsiden af håndleddet, er svaret, at sådanne lidelser er yderst sjældne efter anlæggelse af arteriekateter. C [redacted] har efter anlæggelse af et arteriekateter i venstre arm (kanyle i pulsåren) brugt til overvågning af blodtryk og til blodprøvetagning, udviklet en smertetilstand, der har medført en refleksdystrofi-lignende lidelse, som er yderst sjældent forekommende efter et sådant indgreb.

Spørgsmål 6:

Har C [redacted] i forbindelse med indlæggelsen den 31. august 1999 modtaget en behandling, som er i overensstemmelse med anerkendte retningslinier?

Behandlingen af C [redacted] i forbindelse med indlæggelsen den 31.08.99 var korrekt og blev udført i overensstemmelse med anerkendte retningslinier.

...

Spørgsmål A:

Retslægerådet bedes beskrive sagsøgerens lidelser/gener i venstre hånd/underarm.

C [redacted] har i henhold til lægelige akter en smertetilstand primært lokaliseret til venstre håndleds tommelfingerside. Der er beskrevet refleksdystrofiske forandringer i venstre underarm, men der er ikke sikre holdepunkter for nerveskade. Der er ved operation påvist irritation af sener i seneske (1. kulisser) ved håndleddet.

Spørgsmål B:

Retslægerådet bedes oplyse, om det var lægeligt velindiceret at anlægge drop og arteriekanyler i sagsøgerens venstre hånd den 31. august 1999, og om dette var relevant og lægeligt velindiceret i forhold til sagsøgerens tilstand på tidspunktet, herunder at hun havde svangerskabsforgiftning?

Sagsøgeren havde en svær fulminant svangerskabsforgiftning kompliceret med et generelt krampeanfald (eklampi, fødekramper). Der blev ved ankomsten til fødeafdelingen lagt drop med saltvand i en perifer vene (blodåre) og taget blodprøver. Da tilstanden hurtigt og akut forværres og man beslutter sig for akut kejsersnit, anlægges endnu et drop i en halsvene (blodåre) og arteriekanyler i arteria radialis sin (kanyler i pulsåren i venstre håndled). Der er ikke beskrevet problemer med anlæggelse af disse katetre.

Den samlede behandling, herunder beslutningen om anlæggelse af både arterie- og venekanyler, var velindiceret i betragtning af tilstandens alvorlighed.

Spørgsmål C:

Retslægerådet bedes oplyse, om anlæggelsen af drop og arteriekanyler blev udført i overensstemmelse med almindeligt anerkendte retningslinier.

Anlæggelsen af såvel drop som arteriekanyler blev udført i overensstemmelse med almindeligt anerkendte retningslinier.

Spørgsmål D:

Retslægerådet bedes oplyse, om en erfaren specialist på området under de i øvrigt givne forhold ville have undladt at anlægge droppet og/eller arteriekanylen eller have anbragt disse anderledes, hvorved skaden ville være undgået?

Beslutningen om og proceduren ved anlæggelse af såvel arterie- som venekanylen blev udført i overensstemmelse med almindelig lægelig standard. Skaden må betragtes som et hændeligt uheld.

Spørgsmål E:

Retslægerådet bedes oplyse, om sagsøgerens gener i venstre hånd/underarm, der første gang er beskrevet i journalnotat af 13. september 1999 (bilag A), med overvejende sandsynlighed er forårsaget af anlæggelsen af drop og/eller arteriekanylen den 31. august 1999?

De i bilag A beskrevne gener kan med stor sandsynlighed tilskrives anlæggelsen af arteriekatetret i venstre hånd (kanylen i pulsåren).

Spørgsmål F:

Retslægerådet bedes oplyse med hvilken hyppighed gener af den art, som sagsøgeren beskriver, optræder i forbindelse med eller som følge af anlæggelse af drop eller arteriekanylen?

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 5.

Spørgsmål G:

Retslægerådet bedes oplyse, om sagsøgerens grundlidelse i form af svangerskabsforgiftning efter almindelig lægelig erfaring har dødelig udgang, såfremt der ikke iværksættes behandling, eller hvor ofte lidelsen har dødelig udgang uden behandling?

Svær svangerskabsforgiftning er en alvorlig og livstruende lidelse, især når den kompliceres med kramper. Uden behandling er der en betydelig risiko for død eller alvorlige komplikationer (f.eks. hjerneblødning) hos moderen, men der kan ikke angives eksakte tal. Selv ved korrekt behandling er svangerskabsforgiftning kompliceret med kramper forbundet med en dødelighed omkring 2 %, og hver 3. kvinde vil overleve med alvorlige følgetilstande. Uden behandling er der overvejende sandsynlighed for død af fosteret.

...”

Forklaringer

C [redacted] har som part forklaret blandt andet, at hun er uddannet frisør og kom til Danmark den 8. maj 1998. Hun blev indlagt i august 1999 på grund af graviditet. Det var hendes egen læge, som fik hende indlagt, idet hun havde for højt blodtryk. Hun kan ikke huske noget fra selve operationen. Hun havde smerter i hånden umiddelbart efter operationen, og smerterne er blevet værre siden operationen. Hun har ikke kunnet arbejde som fri-

sør på grund af smerterne. Hun hjælper sin mand med hans rengøringsarbejde, men har derudover ikke noget arbejde. Hun går ikke til behandling eller træning med hånden. På opfordring af sin læge har hun en skinne på hånden.

Parternes procedure.

C [REDACTED] har til støtte for den nedlagte påstand gjort gældende, at hun den 31. august 1999 i forbindelse med anlæggelse af arteriekateter i venstre hånd har pådraget sig en refleksdystrofi-lignende lidelse. Lidelsen skal anerkendes efter lov om patientforsikring § 2, stk. 1, nr. 4, idet både sjældenheds- og alvorlighedskriteriet i lovbestemmelsen er opfyldt. I den forbindelse kan det lægges til grund, at hendes lidelse i venstre hånd er "yderst sjældent forekommende" efter anlæggelse af arteriekateter, og at hendes stærke smerter i venstre hånd efterfølgende har hindret hende i at genoptage sit arbejde som frisør samt hæmmet hende i at udføre husligt arbejde. Det er endvidere anført, at anlæggelse af arteriekateter bliver foretaget i mange forskellige sammenhænge, og at der således er tale om en almindelig og for det meste helt ukompliceret behandling. Den indtrådte skade havde ikke nogen direkte sammenhæng med hendes grundsygdom, hvorfor der skal ses bort fra det forhold, at der var tale om en alvorlig grundsygdom. Henset til, at en almindelig og ukompliceret behandling har påført hende en varig lidelse i venstre hånd, som hæmmer hende i det daglige, er det endelig gjort gældende, at skaden er mere omfattende, end hvad hun med rimelighed må tåle.

Patientskadeankenævnet har til støtte for påstanden om frifindelse gjort gældende, at der ikke er et sikkert grundlag for at tilsidesætte afgørelsen af 15. juni 2005. Der er ikke under sagens forberedelse eller ved Retslægerådets besvarelse af 20. september 2006 fremkommet nye oplysninger eller dokumentation i forhold til grundlaget for den trufne afgørelse, og der er som følge heraf intet grundlag for at rejse tvivl om rigtigheden af afgørelsen. En patient er alene berettiget til erstatning efter lov om patientforsikring, hvis behandlingen, undersøgelsen m.v. med overvejende sandsynlighed har påført den pågældende patient en fysisk skade, jf. lovens § 1, stk. 1, jf. § 2, stk. 1. Endvidere skal skaden med overvejende sandsynlighed være forvoldt på en af de i § 2, stk. 1, nr. 1-4, anførte måder. I relation til patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 4, er det anført, at Patientskadeankenævnet med rette har vurderet, at skaden ikke med overvejende sandsynlighed er mere omfattende end, hvad patienten med rimelig måtte tåle, når der tages hensyn til dels skadens alvor, dels patientens sygdom og helbredstilstand i øvrigt samt skadens sjældenhed og mulighederne for

at tage risikoen for den indtræden i betragtning. Patientskadeankenævnet lagde herved vægt på alvorligheden af C [redacted] grundsygdom, som nødvendiggjorde en akut behandling, herunder anlæggelse af drop og arteriekanyler. Svangerskabsforgiftningen var livstruende for såvel moder som barn, hvorfor akut behandling var absolut påkrævet. Vurderingen var derfor, at alvorlighedskriteriet ikke var opfyldt. Det gøres gældende, at denne vurdering støttes af Retslægerådets besvarelse, herunder besvarelsen af spørgsmål G, hvorefter følger, at der uden behandling var en betydelig risiko for død eller alvorlige komplikationer (f.eks. hjerneblødning) hos moderen, uden at der kunne angives eksakte tal. Der var endvidere overvejende sandsynlighed for død af fosteret. Det er derfor gjort gældende, at C [redacted] ikke opfylder betingelserne for anerkendelse i henhold til patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 4. Patientskadeankenævnet har bestridt, at der ikke var direkte sammenhæng mellem C [redacted] grundsygdom og anlæggelse af drop med effektiv adgang til karrene, der var nødvendiggjort af C [redacted] livstruende grundlidelse.

Landsretten begrundelse og resultat

Det følger af patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 4, at der ved vurderingen af, om C [redacted] skade er mere omfattende, end hvad hun som patient med rimelighed måtte tåle, skal tages hensyn til dels skadens alvor, dels hendes sygdom og helbredstilstand i øvrigt samt skadens sjældenhed og mulighederne i øvrigt for at tage den i betragtning.

Det lægges til grund, at C [redacted] ved hospitalsindlæggelsen den 31. august 1999 havde pådraget sig en livstruende svangerskabsforgiftning, og at det i behandlingsøjemed var nødvendigt blandt andet at anlægge arteriekanyler. C [redacted] blev i forbindelse med dette indgreb påført en skade, der ifølge Retslægerådets svar på spørgsmål E og 5 med stor sandsynlighed kan tilskrives indgrebet, og som har medført en lidelse, der er yderst sjældent forekommende efter et sådant indgreb.

Efter Retslægerådets besvarelse af spørgsmål B lægger retten til grund, at den samlede behandling, herunder beslutningen om anlæggelse af både arterie- og venekanyler, var velindiceret i betragtning af den tilstand, som C [redacted] befandt sig i. Efter Retslægerådets svar på spørgsmål G er svær svangerskabsforgiftning en alvorlig og livstruende lidelse, især når den kompliceres med kramper, og uden behandling er der en betydelig risiko for død eller alvorlige komplikationer.

Under hensyn til det anførte og til de begrænsede varige gener, der efter Patientforsikringens afgørelse er vurderet til en méngrad på 5%, har skaden ikke haft en sådan alvor i forhold til sygdoms- og behandlingsforløbet, at C [REDACTED] er berettiget til erstatning i medfør af erstatningsansvarslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Landsretten tager herefter Patientskadeankenævnets påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald og omfang skal statskassen i sagsomkostninger til Patientskadeankenævnet betale 25.000 kr., heraf 773 kr. med tillæg af moms vedrørende udgiften til materialesamling.

Thi kendes for ret:

Patientskadeankenævnet frifindes.

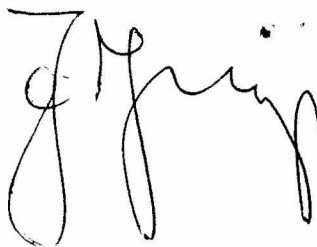
I sagsomkostninger skal statskassen inden 14 dage betale 25.000 kr. til Patientskadeankenævnet.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den

30 MRS. 2007

P.j.v.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. H. Ring' or similar, written in a cursive style.